ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23-84
ΕΤΟΣ ΙΔ· ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1157

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
18
Ὀκτωβρίου 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

Ο Κ. ΜΑΡΣΑΛ ΘΑ ΣΥΣΤΗΣΗ ΠΙΘΑΝΩΤΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Ο ΞΕΝΟΣ ΜΑΣ

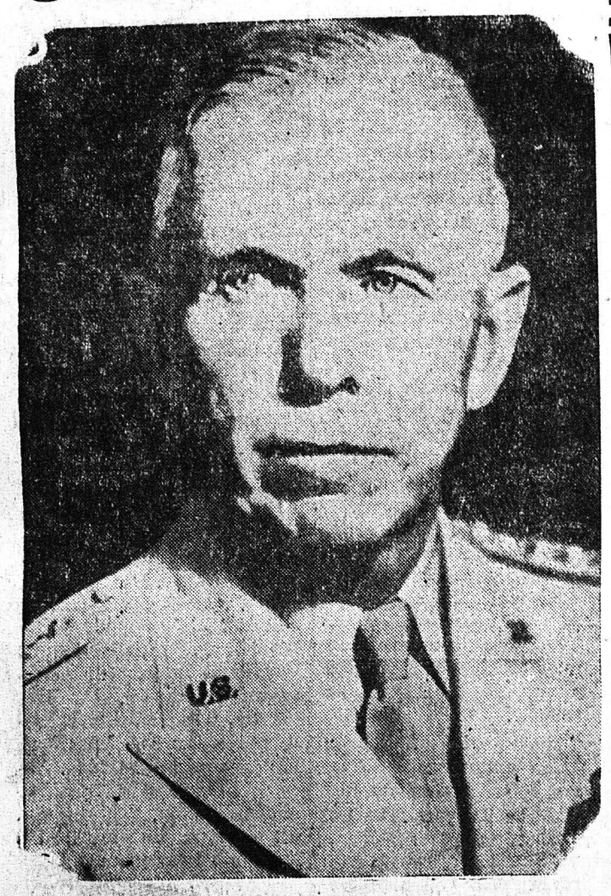

Ἡ χώρα αὕτη τῶν γαλανῶν Οὐρανῶν καὶ τοῦ χρυσοῦ φωτός, φιλοξενεῖ ἀπὸ τῆς προχθὲς τὴν ἰσχυροτέραν φυσιογνωμίαν τοῦ παγκοσμίου πολιτικοῦ στίβου, τὸν Γεώργιον Μάρσαλ.

Δὲν εἶναι αἱ λάμψεις τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ τ' ἀρχαῖα κειμήλια τοῦ κάλλους καὶ τῶν πολιτισμῶν πού ἐξεπήγασαν ἀπὸ τὴν χώραν αὐτήν, ὁ σκοπὸς πού ἐθέρμανε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐπισκέψεώς του, εἶναι ἡ μεγάλη παγκοσμιόπολις ἰδέα, τὴν ὁποίαν μὲ τόσον ἔνθεον ἀλτρουϊσμὸν ὑποστηρίζει τὸ μέγα ἔθνος του, διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαιωμάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὁ ἄνθρωπος κατέκτησε μὲ ποταμοὺς αἱμάτων.

Ἡ πολυφίλητος εἰς τὴν χώραν μας παρουσία του, τὴν φωτίζει ἁπλέτως καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν της, καὶ ἡ ἁδρὰ φυσιογνωμία του ἐξ ἧς ἐκπηγάζουν αἰσθήματα διαλάμποντα εἰς λόγους καὶ ἔργα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, θερμαίνει τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τονώνει ἰσχυρῶς τὴν εὐψυχίαν του, ἵνα ἐγκαρτερῶν ἐξέλθῃ νικηφόρως τῶν δεινῶν του, εἰς τὰ ὁποῖα περιῆχθη διότι ἀρνεῖται ὑπερηφάνως νὰ δουλωθῇ εἰς τὴν ἐρυθρᾶν τυραννίαν.

Ἀστείρευτον πηγὴν αἰσιοδοξίας ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς ὅτι, ὁ Γεώργιος Μάρσαλ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν καὶ ἐθνόνουσα διάνοια μιᾶς πολιτικῆς διηκούσης, καθ' ὅλας τὰς εὐρείας γραμμὰς τῆς σταθερότητος, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπιλαμβάνεται ὅλως ἰδιαιτέρως καὶ μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ προβλήματος, διότι μὲ τὴν διαύγειαν τῆς ὀρθοφροσύνης του εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξεύρῃ καὶ θὰ κατασφαλίσῃ τὴν λύσιν του, δικαιῶν τὰς τρομακτικὰς θυσίας αὐτοῦ τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν προσωπικότητα τοῦ Γεωργίου Μάρσαλ, δὲν εὗρε μόνον τὸν εἰλικρινῆ μέγα φίλον ἀλλὰ καὶ τὸν ἀπόστολον τῆς ἐθνικῆς της πίστεως, εἰς τοὺς στιβαροὺς ὤμους τοῦ ὁποίου ἐναπέθεσε τὸ βάρος τῶν ἐλπίδων της, διὸ καὶ τὸν εὐγνωμονεῖ δι' ὅσα ὑπὲρ αὐτῆς πράττει.

Σ. Δκς

ΞΕΝΩΝ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΠΙΤΕΥΞΙΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. 17. (Ἰδ ὑπ.). Τὸ «Γιουνάϊτεντ Πρὲς» μεταδίδει ὅτι ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ Ἀμερικανικὸς Τύπος σχολιάζει ποικιλοτρόπως τὸ εἰς Ἀθήνας ταξείδιον τοῦ κ. Μάρσαλ καὶ ἐκ τούτων γενικῶς συνάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα ἐξακολουθεῖ ἐκκρεμοῦν ἐπικινδύνως παρὰ τὰς τεραστίας θυσίας διὰ τὴν ἐπίλυσίν του.

Ὡς τονίζεται τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Μάρσαλ ἀπεβλέπει κυρίως εἰς τὸ νὰ θέσῃ οὗτος τὴν ἰδίαν του χεῖρα ἐπὶ τῆς πραγματικότητος, δεδομένου ὅτι ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε τακτικῆς δὲν ἐπετεύχθησαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπιβολῆς μιᾶς τάξεως εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅτι αἱ πιστώσεις τοῦ δόγματος Τρούμαν ἐξηντλήθησαν καὶ ἤδη ζητοῦνται νέαι μεγαλείτεραι διὰ τὴν συνέχισιν τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀνταρσίας. Αἱ ζητούμεναι δὲ νέαι πιστώσεις δι' αὔξησιν τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων καὶ πολεμικὸν ἐφοδιασμὸν αὐτῶν εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλείτεραι τῶν τῆς παρελθούσης χρήσεως.

Ἡ δυσχέρεια συνίσταται ὅτι διὰ τὰς πιστώσεις αὐτάς, θὰ ζητηθῇ νέα ἔγκρισις τοῦ Κογκρέσσου. Ἀλλ' ὁ πρόεδρος Τρούμαν εἰς τοὺς προεκλογικούς του λόγους ἐχαρακτήρισε τὴν ἐν Ἑλλάδι ἀνώμαλον κατάστασιν ὡς προσεγγίζουσαν εἰς τὸ τέρμα, κατόπιν τῆ ἐνισχύσεως ἥτις προσεφέρθη εἰς αὐτὴν διὰ τοῦ δόγματος Τρούμαν. Ἤδη εὑρίσκεται ὑποχρεωμένος νὰ δικαιολογήσῃ εἰς τὸ Κογκρέσσον παρ' οὗ θὰ ζητήσῃ τὰς νέας πιστώσεις, τὴν ὅλην στάσιν τῆς ἀμερικανικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰδίως τὸ διατί τὸ δόγμα Τρούμαν δὲν ἀπέφερε τοὺς ὑποσχεθέντας καρπούς.

Οὕτω τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα παρουσιάζεται ὑπὸ νέαν μορφὴν διὰ τὴν ἀμερικανικὴν πολιτικὴν κατόπιν τῆς λήξεως τῶν θερινῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τῶν συμμοριτῶν ἐν Ἑλλάδι, χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ καταστολὴ τοῦ συμμοριτισμοῦ. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ κ. Μάρσαλ εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην πρὸ τῆς συζητήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος εἰς τὸν Ο.Η.Ε. νὰ ἀνακεφαλαιώσῃ τοῦτο ὑπὸ τὸ πρίσμα ὅλων τῶν ἐνδείξεων, ἀκόμη δὲ καὶ τῆς κινήσεως ἥτις ἐντόνως διεξάγεται εἰς Παρισίους ὑπὸ ἀντιπροσώπων τῶν ἀνατολικῶν κρατῶν διὰ μίαν συμβιβαστικὴν λύσιν, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἰδίως μὲ τὸ ὅτι καὶ ἡ Μόσχα ἤρχισε παρουσιάζουσα κόπωσιν εἰς τὸ Ἑλληνικόν, κατόπιν τῆς μὴ ἐπιτυχίας τοῦ ἀνταρτικοῦ κινήματος καὶ τῆς διαμφισβητήσεως τῆς περαιτέρω ἐπὶ τούτῳ σκοπιμότητος αὐτοῦ.

Γενικώτερον ὁ κ. Μάρσαλ διὰ τῶν εἰς Ἀθήνας ἐπαφῶν του θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀποκρυσταλλώσῃ μίαν σαφῆ καὶ συγκεκριμένην γνώμην ἐπὶ τοῦ τρόπου τοῦ περαιτέρω χειρισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ προβλήματος τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ παρὰ τὴν μεγάλην ἀμερικανικὴν ἐνίσχυσιν παρέχον ἀβεβαιότητας, χωρὶς χρονικὴν προοπτικὴν τερματισμοῦ του, καὶ τοῦτο ἵνα ἐξεύρῃ διέξοδον ἐξ αὐτοῦ.

Πάντως· ὡς τονίζεται ὑπὸ τῶν ἐν Παρισίοις ἀμερικανικῶν κύκλων ὁ κ. Μάρσαλ προσβλέπει μὲ ὕποπτον βλέμμα τὴν ἐπιδιωκομένην ἀμφίβολον λύσιν τὴν ὁποίαν ποδηγετεῖ ἡ Μόσχα ἥτις, ἀποτυχούσης τῆς δυναμικῆς ἐπιβολῆς της διὰ τῶν συμμοριτῶν ἐν Ἑλλάδι χάρις εἰς τὴν ἀμερικανικὴν βοήθειαν, ἤδη προσπαθεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὰς μεθόδους τῆς ἐκ νέου εἰσδοχῆς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος εἰς τὸ κοινωνικὸν καὶ πολιτικὸν πλαίσιον τῆς Ἑλλάδος ὁπόθεν ἔχει ἤδη ἐξοστρακι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΔΗΛΩΣΕΙΣ Κ. ΤΡΟΥΜΑΝ

Ἐλπίζει εἰς τὴν ἐπίτευξιν εἰρήνης

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 17 (Ἰδ. ὑπ.) Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐξ Οὐάσιγκτων ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς πρόεδρος κ. Τρούμαν ὁμιλῶν σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς συγκέντρωσιν δημοσιογράφων ἐπανέλαβε τὴν καὶ χθὲς ἐκδηλωθεῖσαν πεποίθησίν του ὅτι τὰ ἔθνη ὁπωσδήποτε θὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς εἰρήνης καὶ ὅτι ἡ διεθνὴς κατάστασις ὁπωσδήποτε παρουσιάζει κάποιαν βελτίωσιν. Ὁ κ. Τρούμαν ἐτόνισεν ἐπίσης ὅτι ἡ Ρωσικὴ στάσις εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ο.Η.Ε. εἶναι πολὺ περισσότερον συνδιαλλακτικὴ, ἀφίνουσα νὰ διαφαίνωνται σοβαραὶ ἐλπίδες δι' ἕνα διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος.

ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 17. (Ἰδ. ὑπ.) Τὸ Γαλλικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων μεταδίδει ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς ἐλαφρᾶς βιομηχανίας τῆς Γιουγκοσλαυΐας Σλέβιτς ἀπηλλάγη σήμερον τῶν καθηκόντων του ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ ἄλλου προσώπου ἐμπνέοντος ἐμπιστοσύνην πρὸς τὸν στρατάρχην Τίτο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἱστορία τῆς δημοσιογραφίας τῆς τελευταίας πεντηκονταετηρίδος ἀσφαλῶς θ' ἀφιερώσῃ μίαν ἐξαιρετικὴν σελίδα εἰς τὸν δημοσιογράφον καὶ ἱδρυτὴν τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν Ἰωάννην Παπανδρόπουλον. Ὁ-

λαι αἱ ποικιλόμορφοι εὑρεῖαι δημοσιογραφικαὶ ἐκδηλώσεις εἰς τοὺς ἀγῶνας του ὑπὲρ τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν, ὅσον καὶ εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν τῆς χώρας, εὗρηκαν πάντοτε τὸν μεταστάντα ἀγωνιζόμενον μὲ δραστηριότητα καὶ φανατικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ κλεινὸν, τόσον ὥστε ν' ἀποτελέσῃ τὸ ἔργον του φωτεινὸν σταθμὸν εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ χρονικὰ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ἰωάν. Παπανδρόπουλος, δὲν ὑπῆρξε ἁπλοῦς καινοτόμος εἰς τὴν δημοσιογραφικήν του σταδιοδρομίαν, ὑπῆρξεν μία ἰδιοφυΐα ἀνελισσομένη εἰς τὴν ἀπεριόριστον περιοχὴν τοῦ καλάμου, μὲ γλαφυρότητα, σαφήνειαν, ὕφος καὶ πρό παντὸς ἠθικὴν ἀξιοπρέπειαν τοιαύτην, ὥστε νὰ πυργώνῃ ἀκλονήτως τὸ ἔργον του ἐπὶ πεντήκοντα ὁλόκληρα ἔτη, εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ ὑπὲρ τῆς ὁποίας τέλος ἠναλώθη.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἄνθρωπος ὁ Ἰωάν. Παπανδρόπουλος, ὑπῆρξεν ἀνεκτίμητος ὄχι μόνον διότι ἀνέβλυζον ἐκ τοῦ χαρακτῆρος του αἱ ἀγαθώτεραι τῶν προθέσεων, ὄχι μόνον διότι ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς συνειδήσεώς του ἐπήγαζεν ἀγνότης ἐλατηρίων πρὸς ὅ,τι τὸν περιέβαλλεν, ἐκτεινομένη πολὺ πέραν ἀκόμη καὶ αὐτῶν τῶν οἰκογενειακῶν του δεσμῶν, ἀλλὰ καὶ διότι διεκατείχετο ἀπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐκείνην πνευματικὴν συναίσθησιν, ὅτι ἡ ἀνθρώπινος δρᾶσις πρέπει νὰ προσανατίζῃ πάντοτε πρὸς τὸν κόσμον τοῦ ἰδεώδους διὸ καὶ ἔθεσεν τὸν ἑαυτόν του ὁλόκληρον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ «ὑπηρετεῖν» τὴν κοινωνίαν, μακρὰν παντὸς ὑπολογισμοῦ.

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ὄνομά του ἔχει συνδεθῇ εἰς τὴν ζωήν της, τῆς τελευταίας ταύτης πεντηκονταετίας, κατεθλίβη εἰλικρινῶς διὰ τὴν ἀπώλειάν του. Πάντως τὸ ἔργον του ὅπερ ἐθεμελίωσεν, τὸ κατέλιπεν εἰς χεῖρας ἄξιου διαδόχου συνεχιστοῦ, εὐτυχήσας ἐν ζωῇ ἀκόμη νὰ τὸ ἴδῃ γιγαντούμενον καὶ ὑποσχόμενον εὑρεῖαν τὴν ἐξέλιξιν.

ΠΙΘΑΝΗ ΜΙΑ ΡΩΣΣΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΑΡΧΟΥ ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 17 Ὀκτωβρίου. (Ἰδ.ὑπ.) Ὁ ὑποστράτηγος σὲρ Γκίφφερντ Μάρτελ εἰδικὸς ἐπὶ τῶν τεθωρακισμένων καὶ ἀρχηγὸς τῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς εἰς Μόσχαν κατὰ τὸ 1943, ἀναλύει σήμερον εἰς ἐπιστολήν του πρὸς τοὺς «Κυριακάτικους Τάϊμς» τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ ὡς ἀναλαμβάνων τὴν ἀρχιστρατηγείαν τῶν δυνάμεων τῆς Δυτικῆς ἀμύνης ἐν Εὐρώπῃ. «Κατὰ πρῶτον, λέγει ὁ σὲρ Γκίφφερντ, πρέπει νὰ σταματήσῃ ἡ τακτικὴ τοῦ ψυχροῦ πολέμου τῶν Ρώσσων.»

Ἐὰν τοῦτο συντελεσθῇ δὲν πρόκειται νὰ ἀνακύψῃ ζήτημα τρίτου παγκοσμίου πολέμου διότι ἡ Ρωσσία θὰ ἐπιτύχῃ πᾶν ὅ,τι ἐπιθυμεῖ ἄνευ τούτου. Ὁ μόνος τρόπος διὰ νὰ σταματήσῃ ἡ Ρωσσία τὸν ψυχρὸν πόλεμον εἶναι «ἡ χρησιμοποίησις ἱκανῶν στρατευμάτων τὰ ὁποῖα νὰ εὑρίσκωνται ἕτοιμα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἀσκεῖται ἡ Ρωσσικὴ πίεσις.

Νομίζω ὅτι 20 κανονικαὶ μεραρχίαι ἐν πλήρει ἐξαρτήσει θὰ ἀπαιτοῦνται δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐν Εὐρώπῃ.

Ἀπομένει μόνον νὰ ἴδωμεν κατὰ πόσον ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ θὰ τύχῃ σοβαρᾶς βοηθείας ἀπὸ μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τῶν χωρῶν τῆς Μπενελούξ.

Ἡ Μεγάλη Βρετανία θὰ ἐξοπλίσῃ τὰς πέντε ἐκ τῶν μεραρχιῶν τούτων, τὰς ὑπολοίπους δὲ θὰ καταρτίσουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς Δυτικῆς Ἑνώσεως. Ἐὰν αἱ ἐν λόγῳ μεραρχίαι ὑπῆρχον ἐξ ἀρχῆς τὸ πρόβλημα τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Βερολίνου δὲν θὰ ἀνέκυπτε ποτέ.

»Σκοπὸς μας λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι: νὰ ἐξοπλίσωμεν τὰς ἐν λόγῳ μεραρχίας καὶ νὰ σταματήσωμεν οὕτω τὸν ψυχρὸν πόλεμον τῶν Ρώσσων. Ἀλλὰ τότε γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ὁ ἐχθρὸς δὲν θὰ προελάσῃ μὲ μέρος τῆς μεγάλης του στρατιᾶς διὰ νὰ σαρώσῃ τὰς ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἰδικάς του μικρὰς δυνάμεις μας;

Οἱ Ρῶσσοι δύνανται νὰ συγκεντρώσουν ἴσως 100 μεραρχίας ἐπὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ μετώπου ἔντὸς τριῶν ἢ τεσσάρων μηνῶν. Ἐὰν παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα οἱ Ρῶσοι ἀναλάβουν δρᾶσιν σήμερον καὶ ἐπιτύχουν κατὰ τὴν συγκέντρωσιν μεγάλων δυνάμεων ἐν Εὐρώπῃ δὲν θὰ ἔχωμεν ἄλλο τι παρὰ νὰ ἀποσυρθῶμεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἢ εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν χώραν ἢ καὶ εἰς ἀμφοτέρας.

Ὁ σὲρ Γκίφφορντ — λέγει περαιτέρω ὅτι αὐτὸς δὲν νομίζει ὅτι ἡ Ρωσσία ἀντιμετωπίζει τοιοῦτον πόλεμον σήμερον, ὁ ὁποῖος τελικῶς θὰ φέρῃ εἰς αὐτὴν βεβαίαν ἥτταν.

Ἴσως ἡ Ρωσσία νὰ σχεδιάζῃ νὰ ἐπιτεθῇ βραδύτερον ὅτε θὰ κατέχῃ τὴν ἀτομοβόμβαν.

Ἡ μόνη λύσις δι' ἡμᾶς εἶναι νὰ ἀρχίσωμεν ἕνα ψυχρὸν πόλεμον ἐναντίον αὐτῆς μέχρις ὅτου δείξῃ ὅτι εἶνε ἑτοίμη νὰ ζήσῃ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν τοῦ κόσμου».

ΡΩΣΣΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΤΕΡΧΟΝΤΑΙ ΜΕΣΩ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΠΡΟΣ Ν.Δ. ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΙΝ

ΑΓΚΥΡΑ 17 (Ἰδ. ὑπ.) Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Ἀγκύρας μετέδωσε σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Γαλλικὴν αὐτοῦ ἐκπομπὴν τὰ ἑξῆς:

Ἐὰν τὶς ἐνθυμηθῇ τὰ γεγονότα τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου, θὰ ἀντιληφθῇ σαφῶς τὸν σκοπὸν τῶν τελευταίων ρωσσικῶν κινήσεων. Οὕτω πληροφορίαι ληφθεῖσαι τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐνταῦθα ἀναφέρουν ὅτι δεκάδες χιλιάδες Γερμανῶν αἰχμαλώτων εὑρισκόμενοι εἰς Ρωσσίαν ἐντάσσονται ὑπὸ τῶν Ρώσσων εἰς στρατιωτικὰς μονάδας, ἀφοῦ δὲ ἐξοπλισθοῦν μὲ τὰ πλέον σύγχρονα ὅπλα ἀποστέλλονται εἰς τὴν Γερμανίαν.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας νέαι μηχανοκίνητοι Σοβιετ. δυνάμεις ἔφθασαν ἐσχάτως εἰς τὴν Ρουμανίαν καὶ κατέρχονται πρὸς νοτιοδυτικὴν κατεύθυνσιν, ἐνῶ τὸ Βουκουρέστιον ἔχει ἤδη μεταβληθῇ εἰς κέντρον ἀνεφοδιασμοῦ τῶν Σοβιετικῶν στρατευμάτων.

Κατὰ πληροφορίας ἐπίσης ἐξ ἐγκύρου πηγῆς ρωσσικὰ στρατεύματα ἤρχισαν συγκεντρούμενα καὶ εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Οἱ σκοποὶ τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν κινήσεων, συνέχισεν ὁ ἐκφωνητὴς τῆς Ἀγκύρας, εἶναι σαφεῖς, συσχετίζονται δὲ ἀπολύτως πρὸς τὸν συνεχιζόμενον ὑπὸ τῆς Ρωσσίας ἀνεφοδιασμὸν τοῦ ἀρχισυμμοριτοῦ Μάρκου ἐν Ἑλλάδι. Ὁ ἐκφωνητὴς κατέληξεν ὡς ἑξῆς:

—Ἐὰν οἱ Ρῶσσοι ἐπιμείνουν εἰς τὰ σχέδιά των καὶ τοῦτο εἶναι τὸ μᾶλλον πιθανώτερον, τότε ὁ πόλεμος θὰ καταστῇ ἀναπόφευκτος.

ΕΠ ΤΥΧΙΑ ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ

ΑΝΩΤΕΡΑ "Ἡ ΑΝΩΤΑΤΗ;

ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΛΑΓΑΡΗ

Παλαιὸς πόθος τῶν Πατρινῶν, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ἀνάγκη καὶ ἀξίωσις μιᾶς εὐρυτάτης γεωγραφικῆς περιοχῆς εἶναι ἡ μεταφορὰ ἢ ἡ ἵδρυσις ἐν Πάτραις ἑνὸς Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος. Καὶ τὴν ἀνάγκην αὐτὴν διεπίστωσαν καὶ τὴν προέβαλον σαρῶς εἰς τὸ προσκήνιον τῶν ἐπιδιώξεών των — πρὸς τιμήν των—ὅλαι αἱ ὀργανώσεις τῆς πόλεως, συνεπικουρηθεῖσαι προθύμως καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς. Τελευταίως ὅμως τὸ ζήτημα, ἐνῶ πομπωδῶς ἐξηγγέλλετο ὅτι προχωρεῖ πρὸς τὴν λύσιν του, ἠκολούθησε δρόμον τόσον ἀντίθετον ἀπὸ τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πόλεως, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ λεχθῇ ὅτι ἂν δὲν ἐχάθη ὁριστικῶς, εἶναι πάντως χαμένο κατὰ τὰ 80 ο/ο. Διότι αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ «ἐπιτυχία» γύρω ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐγένετο συναγωνισμὸς ἀπὸ μέρους μερικῶν πολιτευομένων συμπολιτῶν, ποιὸς νὰ τὴν προβάλῃ διὰ τοῦ τύπου ὡς ἔργον ἰδικόν του.

Συγκεκριμένως πρό τινος ὁ σεβαστὸς πρεσβύτης πρώην ὑπουργὸς κ. Κ. Γκότσης δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὰς ἐφημερίδας ἀνέφερεν παλαιὰς ἐνεργείας του διὰ τὴν ἵδρυσιν ἐν Πάτραις μιᾶς Ἀνωτέρας Σχολῆς καὶ τὸ σημεῖον τῆς ἱκανοποιητικῆς προωθήσεώς των. Σχεδὸν ἀμέσως κατόπιν τόσον ὁ συμπολίτης βουλευτὴς κ. Στεφανόπουλος, ὅσον καὶ ὁ κ. Δήμαρχος ἔσπευσαν, κεχωρισμένος ἕκαστος, νὰ μᾶς ἐμφανίσουν διὰ πληροφοριῶν πρὸς τὸν τύπον καὶ δι' ἀνακοινώσεων ὅτι χάρις εἰς ἐνεργείας των πλησίον τῶν ἐν Ἀθήναις ἁρμοδίων ὁ πόθος τῆς πόλεως περὶ ἱδρύσεως Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐκπληροῦται πλέον, καταρτιζομένου τοῦ σχετικοῦ διατάγματος. Καὶ ἐχρειάσθη εἰς τὴν εἰλικρινῆ φωνὴν τοῦ κ. Γκότση, νὰ προστεθοῦν αἱ σαφεῖς ἀνακοινώσεις τοῦ προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Νικ. Βέτσου, ὅστις ἐξ ἀρχῆς παρηκολούθησεν καὶ ἐκινήθη πρὸς ἱκανοποιητικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἱδρύσεως τῆς ζητουμένης—καὶ ἐξαγγελθείσης — Ἀνωτάτης Σχολῆς, ἀλλὰ περὶ μιᾶς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν.

Καὶ αὐτομάτως γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Νὰ πρόκειται ἄραγε περὶ παρανοήσεως, τοῦ θέματος καὶ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος ἀπὸ μέρους τῶν ἐξαγγειλάντων τὴν «ἱκανοποίησιν» τοῦ αἰτήματος αὐτοῦ τῆς πόλεως ἢ μήπως πρόκειται περὶ κακῆς ἐκτιμήσεως τῆς κρίσεως τῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν συμπολιτῶν; Ἀλλὰ δὲν θὰ ἤθελα νὰ κοταλήξω εἰς συμπεράσματα, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐρώτημα αὐτό.

Ἀλλὰ ἂς ἴδοῦμε περὶ ποίας ἐπιτυχίας» πρόκειται. Διὰ τοῦ δημοσιευθέντος Α.Ν. 800 παρέχεται ἡ δυνατότης ἱδρύσεως Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν εἰς πόλεις ἐχούσας πληθυσμὸν ἄνω τῶν 60.000 κατοίκων (δηλαδὴ δυνητικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὰς Πάτρας) καὶ ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς:

1) Ὅτι σχεδὸν κατὰ τὰ 3/4 αἱ δαπάναι τῆς Σχολῆς θὰ καλυπτωνται ἐκ τοπικῶν πόρων καὶ 2) ὅτι αὐτὴ δέον νὰ ἱδρυθῇ ἐν τῷ ὁμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Α.Ν. 800 (μέχρι 28 Μαρτίου 1949). Δηλαδὴ εἰς ἱκανοποίησιν τοῦ αἰτήματός της διὰ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς Ἀνωτάτης Σχολῆς καὶ συγκεκριμένως Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, καλεῖται ἡ πόλις νὰ ἀναλάβῃ μονίμως τὸ βάρος τῶν ἰδίων σχεδὸν δαπανῶν διὰ νὰ ἀποκτήσῃ μίαν Ἀνωτέραν Σχολὴν πολὺ περιωρισμένης μορφωτικῆς ἀποδόσεως καὶ ἀκόμη πολὺ περιωρισμένων προσόντων διὰ τοὺς τελειοφοίτους της δεδομένου ὅτι τὸ πτυχίον της θ' ἀποτελῇ προσὸν διὰ τὸν διορισμὸν εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ εἰς εἰδικὰς ὑπηρεσίας 2—3 ὑπουργείων. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲ ἐξοφλεῖται ὁριστικῶς ἡ ἀξίωσις τῆς πόλεως, προστίθεται ἕνα οἰκονομικὸν βάρος εἰς αὐτὴν χωρὶς ἀντίκρυσμα ἀποδόσεως ἀξίας λόγου καὶ ἡ «ἐπιτυχία» ἀποτελεῖ τὸν τάφον τοῦ πόθου τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν Πάτραις Ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος.

*Ἐπ' αὐτοῦ ὅμως νομίζομεν ὅτι θὰ πρέπει νὰ μελετηθῇ ἀμέσως ἀπὸ μέρους τῶν ἐκπροσώπων τῆς πόλεως καὶ τῶν ὀργανώσεων ἡ οὐσία τοῦ πράγματος καὶ ἡ πρακτικὴ μορφὴ τουδιὰ τὴν πόλιν καὶ νὰ ἐπιδιωχθῇ συντόμως τὸ ὠφελιμώτερον. Καὶ ἀσφαλῶς αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ ἐπιτευχθὲν. Μάλιστα ἐπ' αὐτοῦ δὲν θά ἦτο ἄσκοπον νὰ ἀκολουθηθῇ μία ὁδὸς τὴν ὁποίαν χαράσσει ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Βέτσος, ὅστις ἐκάλεσε διὰ τὴν αὔριον τὸ Συμβούλιον κατ' αὐτὸ δέ, ὡς πληροφοροῦμαι, μεταξὺ τῶν ἄλλων πρόκειται νὰ εἰσηγηθῇ τὴν μελέτην τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως πόρων διὰ τὴν ἵδρυσιν Σχολῆς καὶ μὲ αὐτοὺς ὡς δεδομένον νὰ ἐπιδειωχθῇ συντόνως ἀπὸ μέρους ὅλων τῶν παραγόντων τῆς πόλεως ἡ ἐπίτευξις ἱδρύσεως Ἀνωτάτης Σχολῆς, μόνον δὲ εἰς ὁριστικ